

Erst in II, 34 f. gibt Augustin den Inhalt der ersten, wie es scheint, größeren Hälfte der Schrift, die einem Unbekannten gewidmet war (II, 9. 35), genau an:

De initio Geneseos,

De lucis fabrica,

De die vel sole,

De causa constituendi hominem,

De peccato Adae,

De fabrica hominis,

De persuasu serpentis,

De maledicto in homine et de vitae arbore,

De poenitentia dei,

De diluvio,

De arcu in nubibus,

De induratione cordis Pharaonis,

De spiritu mendacii secundum Micham prophetam,

De testimonio Iesaeiae prophetae (propter quod ait, „Filius genui et exaltavi“ [c. 1, 2], quibus rursum dicit: „Filii scelesti, semen pessimum“ [Jes. 1, 4], et quod item apud eum scriptum esse dixit: „Ego sum deus faciens bona et creans mala“ [c. 45, 7]),

De perditione populi mandato Moysi (Exod. 32, 27 etc.),

De maledicto (quod turpe existimat),

De dei (quam putat confessa) *crudelitate,*

De studio (quod putat) *malitiae iuxta David regem,*

De eo quod scriptum est: „Poenitet me quod constituerim Saul in regem“ (I Reg. 15, 11),

De spiritu Moysi (quod scripturas putat dixisse apostolum fabulas aniles),

De qualitate figurarum,

De Abraham,

De filiis Heli sacerdotis,

De sacrificiis (quae putat nonnisi daemonis exhiberi),

De prophetis dei (quos putat ante adventum domini non fuisse),

De eo quod in lege positum est, sanguinem esse animam,

---

studiosissime Christiani eumque mihi redarguendum sine ulla dilatione miserunt, multum rogantes, ut nec ego respondere differrem. Refelli eum libris duobus, quos ideo praenotavi „Contra Adversarium Legis et Prophetarum“, quia codex ipse, qui missus est, nomen non habebat auctoris.